

Ruth 2

1 roeping 2 leiding 3 voeding

Gemeente,

De grens over. Ruth is in Kanaan. En wat zal haar daar te wachten te staan? Wat voor toekomst heeft ze daar? Dat is één groot vraagteken. Hoe zal ze worden ontvangen? Zal ze ooit nog een man vinden? Ze heeft geen kostwinner naast zich, ze heeft er geen connecties. Hoe zal het gaan nu ze de grens over is?

Zo zijn ook wij de grens over. De grens van de jaarwisseling 2010/2011. Een nieuw jaar is begonnen. En wat zal in dit jaar ons te wachten staan? Wat zal er van onze verwachtingen en verlangens terecht komen? Verlangens om te slagen, om te gaan trouwen, verwachtingen van een bevalling, van een nieuwe werkkring, een nieuwe school of opleiding. Het blijft onzeker. Voor sommigen geldt dat in bijzondere zin. In ziekte, als wij behandelingen ondergaan, als er spanningen zijn: wat zal dit jaar ons brengen? Hoe zal het gaan in gezin, op werk, op school, in onderzoeken. Hoe lang zullen we dit jaar mogen meemaken? Ten diepste geldt van ons allemaal dat we geen zekerheid hebben of we dit jaar geheel zullen mogen meemaken.

1 Onze roeping

Laten we, nu we net over de grens zijn gegaan, in de leer gaan bij Ruth 2. En het eerste wat we zien is dat Ruth gaat in Gods weg. Want in Leviticus 23:22 had de HEERE voorgeschreven dat bij de oogst van het land de hoeken niet ingeogst mochten worden en wat op de grond viel mocht niet alsnog meegenomen worden door de maaiers. Dat was voor de armen. En zo mochten de armen in hun levensonderhoud voorzien en was het de armen voorgeschreven. Zo schreef Gods Woord het voor. En nu heeft Ruth zich blijkbaar afgevraagd: wat is Gods roeping voor me? En waarschijnlijk via Naomi heeft ze begrepen dat de weg was die de HEERE voorschreef. En die roeping vervult ze en verder.....weet ze ook niet wat er komen zal en hoe het gaan zal, maar ze gaat in Gods weg. Ze vraagt naar de roeping van de HEERE in haar situatie.

Dat is misschien niet de eerste vraag die we ons stellen. Wat wil God? Wat is Zijn roeping voor me? Je bent geneigd het om te draaien: wat zou ik van de HEERE willen vragen, wat zou ik graag van God willen? HEERE, ik vraag van U: dat ik slagen mag, dat ons kindje gezond geboren word, dat mijn nieuwe werk of school lukken mag, dat de uitslagen goed mogen zijn en de behandelingen slagen mogen. En dat mogen we Hem

vragen, maar dat mag nooit wegdrücken wat de HEERE van ons vraagt. Wat onze roeping is. En als het dan om onze levenswandel gaat, is dat nog vaak niet het eerste criterium dat wij aanleggen. Dan zijn we geneigd ons af te vragen: wat voelt goed voor me, wat levert me het meeste op, wat past het beste bij me, wat spaart mijn vlees en bloed het meest? Maar dat zulke gevaarlijke criteria. Als dat ons leidraad is hoe vaak merk je dan niet dat je de HEERE en Zijn verliest. Dat Zijn invloed op je minder wordt. Dat Zijn Geest gaat wijken. En dan krijg je minder honger naar het Woord. Dan heb je minder zin om te bidden. Dan wordt de tijd die je op een dag aan de HEERE besteed steeds korter en armer. Dat merk je dan wel. Of: je merkt het niet eens. Je leeft er maar langsheen. Dan is het een punt van zelfbeproeving, een vraag: is het soms zo, dat als je eerlijk bent, de interesse voor God, Zijn dienst, de eeuwigheid, steeds minder is geworden? Omdat je steeds makkelijker popmuziek bent gaan luisteren, steeds meer de sportuitzendingen bent gaan volgen, steeds meer opging in je hobby, je werk, geld verdienen. Ga het eens na.... En hoor de stem vanuit Ruth 2: Bekeer je. Vraag je af: HEERE, wat wilt U dat ik doen zal? HEERE, wat is Uw roeping in mijn leven, in mijn situatie?

Zullen we ons dat afvragen? HEERE, wat is Uw weg en roeping? Als we serieus verkering hebben, maar nog niet kunnen trouwen? En we verlangen zo naar elkaar en zijn ook wel zeker van elkaar. Als ons huwelijk moeizaam gaat en onder spanning staat? En een ander lokt en trekt mijn aandacht. Als het gezin aandacht vraagt maar je werk buitenshuis levert mooi wat op voor extra dingen? Als je werk zoekt en moet krijgen? En je wordt wat aangeboden in vaag grijs/zwart gebied

HEERE, wat is Uw roeping, wat is Uw weg? Het was voor Ruth ook niet zo makkelijk en zeker niet eervol om aren te gaan rapen op een akker. Hoe zouden ze haar behandelen als allochtoon? En je wilt je toch niet graag laten kennen dat je niet zelf in onderhoud kunt voorzien en bij anderen moet gaan rapen. Maar: in de weg van de HEERE is Hij nabij. Laat Hij Zijn Aangezicht lichten. En dan kun je elke weg gaan. Van strijd, van eenzaamheid, van zorgen, maar als de HEERE met mij is. Want de aanschouwing van Zijn aangezicht is de godvruchtigen zoeter dan het leven, en de verberging bitterder dan de dood. En onder Zijn vriend'lijk Aangezicht is het goed. nabij God te zijn, ook al valt het leven verder zwaar en drukt het kruis.

En van wie leer je dat? Zou het niet zijn van Hem, Die zei: Zie, Ik kom o God om uw wil te doen? Voor Wie het Zijn eten en drinken was te doen de wil van Zijn Vader. Hij leert het, Hij geeft er de wil, de wijsheid en de kracht toe. Allemaal. Hij geeft de wil om in Gods weg te gaan. Het verlangen nabij God te zijn en te blijven. Hij geeft de wijsheid om eerlijk te bezien wat de weg van de HEERE is. Hij geeft de kracht om in die weg te gaan en het aan te kunnen, al is het met vallen en opstaan. Van Hem had Ruth dat. Uit Hem vloeit het nog steeds. Zo is Hij ook in 2011 de Koning Die met Zijn Geest regeert. Vraag Hem toch, val Hem toch te voet: leer mij Uw weg, leer mij naar Uw wil te handelen.

2 Gods leiding

En zo is Ruth op weg gegaan. In Gods weg, naar Zijn roeping. Gaat u ook zo op weg, ga jij ook zo op weg in 2011? Dan zien we ten tweede Zijn leiding

Want Hij is de God van Wie Paulus zegt: hoe zal Hij Die Zijn Eigen Zoon niet gespaard heeft ons met Hem niet alle dingen schenken? Zorg dragen voor alle dingen van ons leven. Alles wat nodig is om te volharden in geloof, om tot Zijn eer te mogen leven. Alles zal Hij daarvoor schenken. Omdat Hij alle zorg over Zijn Zoon introk. Op Golgotha, tijdens de drie uren duisternis. Geen zorg droeg voor Zijn Zoon om eeuwig zorg te dragen voor allen die de Zoon zou verwerven met Zijn bloed. En zo komt het dat er kan staan:

En haar viel bij geval voor een deel van het veld van Boaz. Toeval bestaat niet. Want de HEERE leidt alle dingen. Het is alles Zijn leiding. Maar hier wordt het beschreven vanuit Ruth's oogpunt bezien. Zij had geen bewuste reden om op dit land te gaan rapen. U kent het voorbeeld wel van het borduurkleed. Aan de onderkant gezien allemaal losse onsamenvhangende draden. Maar aan de bovenkant bezien een prachtig borduurwerk me zorg tot één geheel geborduurd. Nu, aan Ruth's kant was het maar een losse draad, dat zij op de akker van Boaz ging rapen, daar zat gen weldoordacht plan achter met een bedoeling. Ja, het was misschien de eerste akker die ze tegenkwam. Of het was niet de eerste akker, maar op die vorigen liepen al zoveel mensen en hier was het nog niet zo druk, dus daarom nam zij deze maar, of er keek net iemand op die wenkte: hier ligt nog wel wat, kom maar. En daarom was Ruth op deze akker terecht gekomen. En morgen zou ze wel weer zien. Maar een losse draad aan Ruth's kant. Maar aan Gods kant precies ingepast in het borduurwerk van Zijn raad. Want daar zou nogal wat uit voorvloeien: uit die keer dat Ruth op deze akker ging rapen.

Ze zou er Boaz aantreffen, die haar man zou worden, die haar een kind zou schenken. Huwelijk en gezin.

Ze zou er in Boaz de HEERE nader leren kennen. In Boaz zou ze zoveel ontvangen wat regelrecht zicht gaf op Wie de God van Israel was. De God Die zij wel kende, maar nog veel dieper zou mogen leren kennen. Ze zou er door in dienst genomen worden voor Gods rijk. Voor de vervulling van Gods beloften van de komst van de Messias. Zoals Maria moeder zou worden en zong: mij ziel maakt groot de Heere, want Hij heeft grote dingen mij gedaan. Ik mag moeder van de grote Zoon van David zijn. Zo zou Ruth verre voormoeder van de Heere Jezus worden.

Allemaal door die éne, eerste keer dat zij op een akker aren ging rapen omdat....ze wist het zelf laten misschien niet eens meer, waarom ze nou op die akker was afgestapt. Gemeente, wat gelooft gij van de voorzienigheid Gods? Daar heeft de catechismus in zondag 10 een prachtig antwoord op. Die we maar uit ons hoofd moeten kennen. Maar Ruth 2 is eigenlijk een plaatje, een tekening bij deze zondag. Dan begrijpen ook kinderen het beter wat de voorzienigheid van God is, dat er dingen gebeuren die je helemaal niet zo bedoelt, maar waar God zo iets moois mee doet. Want de HEERE laat alle dingen meewerken ten goede.

Achteraf zie je dat soms zo oplichten. Wonderlijk! Dat is wel eens goed om terug te kijken. Laten we het eens doen op die punten die we hier tegenkwamen.

Je huwelijk. Je mag getrouwd zijn, pas of langer geleden. En hoe begon het nou? Die eerste ontmoeting, het kruisen van jullie levenspaden.

Wonderlijk. HEERE, wat is Uw leiding wijs en goed en mooi.

Je mocht de HEERE leren kennen, nader leren kennen. En waardoor was dat nou? Een ontmoeting, een gesprek. Met iemand die op je pad kwam. Een ziekte, waar je al helemaal niet om gevraagd had. Een tegenslag die zo op je leven kwam. O HEERE wat is Uw leiding wonderlijk.

Je werd in dienst genomen in Zijn rijk. Je las een blaadje en daar stond die advertentie in, gevraagd/vacature voor verzorging, zending, onderwijs en je kwam er niet meer van los. HEERE wat is Uw leiding wonderlijk. Dat zag ik toen niet direct, het leek zomaar iets te zijn, het leek een spaak in het wiel te zijn, een kruis, een ziekte, maar U hebt het zo wonderlijk gemaakt en ten goede gekeerd.

Gemeente, mag dat dan ook niet het vertrouwen zijn als we er nog voor staan? Voor een nieuw jaar. Gaand in Zijn wegen. HEERE, U hebt er iets mee voor. Met dingen die zo toevallig lijken, maar ook en zelfs met dingen die zo triest lijken, zoveel verdriet geven. HEERE, laat het

medewerken ten goede. Dat is toch Uw leiding, Dat is toch Uw werk, om er iets goeds uit voort te laten komen. Uit de put en de gevangenis van Jozef, uit de woestijnjaren van Mozes, uit de wegvoering van Manasse, de ziekte van Hizkia, HEERE, wil zo ook ons leven leiden. Zo zult U in 2011 ons leve leiden. Dat vertrouwen. Mag ook het gebed zijn: HEERE, geef mij dat vertrouwen, ook op momenten dat het mij zo doelloos en nutteloos lijkt, zo triest en zonder doel, geef mij vertrouwen dat U alle dingen laat medewerken ten goede. Wat zou dat ons leven verrijken en wat zou dat ons leven glans en moed geven en verwachting. En bedenk maar: zou Ruth dat vermoed hebben toe zij op de akker kwam, dat ze haar man daar zou vinden? Die haar de HEERE nader zou leren kennen, dat zij voormoeder van de Messias zou worden? Was niet in haar gedachten opgekomen! Dus als wij het niet bedenken kunnen en in kunnen zien, dat hoeft geen beperking of onmogelijkheid te betekenen. De HEERE heeft mogelijkheden boven bidden en denken.

3 geestelijke voeding

En dan komen we bij het derde punt: voeding. Want daar ging het Ruth om: ze ging voedsel zoeken op de akker. Voeding voor haarzelf en voor Naomi. Zoals we dat allemaal nodig hebben: voedsel, elke dag weer. Maar dan mogen ook de lijn trekken dat niet alleen ons lichaam voedsel nodig heeft, ook onze ziel. Wij hebben geestelijk voedsel nodig. Voelt u dat? O nee, niet altijd even sterk helaas, wie ziek is heeft geen behoefte aan voedsel, tijden van geestelijke ziekte en doodsheid voel je helemaal geen honger naar het voedsel, naar het Woord, naar de genade. Maar als het geestelijk leven gezond is, dan heb je honger. Voel je de trek naar voedsel. Verlangen naar het Woord. Verlangen naar genade, vrede met God, Gods nabijheid. Mijn ziel dorst naar God, hoe zoet zijn mij Uw redenen geweest.

Of: hebben wij dat voedsel niet nodig? Wie nooit honger heeft, en nooit honger krijgt, is levenloos. Wie nooit honger naar het Woord heeft die is geestelijk dood. Die kent geen geestelijk leven. Is niet het eigendom van Christus. Alle weldaden roepen toe: zie toch de God Die het geeft. Hij heeft nog zoveel meer en beter te geven. Alle tuchtigingen roepen toe: dit is het beginsel, als God echt toorn, is het nog veel veel erger. Bekeer je toch.

Ruth heeft voeding nodig. Ze raapt op de akker. En de akker voor zielen is het Woord. Is de prediking van het Woord. Daar liggen de beloften Gods. En die zijn er wat. Beloften zo veel en zo breed. Er zijn beloften voor mensen met stenen harten: Ik zal u een vlees hart geven.

Beloften om je zonden te leren kennen: Ik zal maken dat een walging van zichzelf zullen hebben. Beloften van overtuiging: de Geest zal overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Beloften van vergeving: Ik zal hun zonden nimmermeer gedenken. Beloften van vernieuwing: Ik zal u doen wandelen in Mijn wegen. Beloften van volharding: niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Beloften voor blinden: Ik zal de blinden leiden in een weg die zij niet geweten hebben. En zoveel meer. Allesomvattend. Het Woord staat er vol van. En in de prediking hebben Gods knechten de opdracht om al die beloften uit te spreiden en neer te leggen. Elke keer weer.

Ook in 2011 geldt dat. Dan zien we enkele dingen. Deze aren worden niet thuisgebracht. Boaz laat geen aren thuis bezorgen kant en klaar. Nee, Ruth moet erop uit, rapen op de akker, uitslaan zodat de korrels eruit komen, mee naar huis nemen en brood van maken. We worden geroepen om bezig te zijn in het Woord. Het op te vangen, te overdenken, mee te nemen, te bewaren. Het mag best wat inspanning kosten. Om te zoeken naar voedsel. Om te overdenken. Je bent bezig in de kerk, en als je Bijbel leest. Laten we dit jaar ijverig en uitgerust op de akker zijn. Daar niet wat rondhangen en gaan zitten, maar rapen en meenemen.

Dan gaat er maar om: hebben we honger? Of laten we aren liggen omdat we geen trek hebben? En het meeste is al weer weg als we de kerk uit gaan. Of selecteren we? Deze aar wel, die vertroost tenminste, die geeft blijdschap en goede moed, die aren hoeven we niet: die geven ontdekking en berouw en vermaning, die laten we maar liggen. Dat is zo onvruchtbaar om zo bezig te zijn. Weet u wie er altijd wat vindt? Wie honger heeft. Armen, blinden, behoeftigen, zwakken, hongerigen. Ontdekten aan eigen zwakheid en schuld, aan eigen dwaasheid en onmacht. Die smeken al voor ze Bijbel lezen of naar de kerk gaan: HEERE, geef mij te eten, spreek tot mij, ontferm U over mij. Laat zo onze gang naar de akker zijn in 2011.

Weet u wat we ook zien? Ruth krijgt ook niet in één keer genoeg. Ze krijgt wel veel mee, maar daar kan ze geen maanden, jaren mee doen. Ze krijgt zoveel mee dat ze de volgende dag weer naar de akker komt om nieuw te rapen. De HEERE ziet ons zo graag weer terug. Telkens weer, dag in dag uit op de akker van het Woord, telkens weer op de akker van de bediening van het Woord. Laat ons thuisblijven weinig zijn, net als van Ruth. De HEERE verwacht ons telkens weer op de akker. Er is altijd weer te vinden. En nooit nooit zullen we zonder kunnen.

Nee we krijgen alleen maar meer honger, alleen maar meer nodig. We krijgen zoveel mee dat wij verder kunnen van kracht tot kracht. Tot de volgende keer. Wees trouw op de akker van het Woord. En als je geen zin hebt moet je juist gaan. Dan heb je het des te harder nodig. Dan vind je daar beloften dat Hij wil geven herleving en nieuwe honger en dorst.

Mooi ook, dat Ruth meeneemt voor Naomi. En het dan bij haar brengt. Dat de één zorg draagt voor de ander. Vroeger had je geen kerktelefoon dus waren mensen echt verstoken van de bediening van het Woord. Ze moesten het horen van hun kinderen of familie. Maar zou het nog niet mooi zijn als je elkaar eens wat aanreikt uit het Woord. Om te bemoedigen, te vermanen, te troosten, te ontdekken. En je mag er ook om vragen in een bepaalde situatie of een ambtsdrager of de dominee het Woord wil komen brengen thuis of in et ziekenhuis of in een ander situatie. Zo hopen we er in 2011 voor u en jullie te mogen zijn. Met het Woord als voeding.

Weet u wat het mooiste is? Op die akker, waar Ruth aren raapt, daar komt Boaz zelf kijken. En Boaz zelf ontmoet haar en spreekt naar haar hart. Dat hij haar kent en van haar gehoord heeft. Dat op de akker van het Woord de Eigenaar komt om te zien wie daar zoeken. En dat de meerdere Boaz, de Heere Jezus, dan je ontmoet en laat merken dat Hij je kent. Dat Hij Zich openbaart. Ik ken u, Ik gaf Mijn leven voor u. En uit Mijn bloed komen al deze beloften voort. Uit Mijn liefde, uit Mijn offer. Ik ben uw heil alleen. Boaz zelf komt op de akker. Christus Zelf komt in Zijn dienst en ontmoet Zijn Kerk. Weet u daarvan? Jezus Zelf Hij komt je tegen en openbaart Zich en laat merken: Ik ken je, Ik kocht je, Ik heb je lief. Alle beloften zijn uit Mij en in Mij. Dat is heerlijk. Zo in Zijn huis, zo aan Zijn tafel. Dat dat in 2011 ons geschonken zal worden. Laat dat ons gebed zijn dat Hij Zich bekendmaakt aan ons. Dan zijn het onvergetelijke diensten, dan weidt onze ziel met een verwondr'nd oog. Laat dat ons gebed zij voor elkaar in 2011.

Zo op de akker zijn, zondags en doordeweeks. Totdat Ruth ter bruiloft zal worden genodigd. Ze mag komen tot Boaz als zijn bruid en de bruiloft plaatsvindt. Dan hoeft ze niet meer te rapen op de akker, dan is die tijd voorbij. Totdat Jezus Zelf komt en ons ter bruiloft neemt aan het Koninklijke hof. Dan is het rapen in het Woord voorbij, dan zien we Hem Zelf van aangezicht tot Aangezicht. Zoals die Schotse martelaar zei voor het schavot: vaarwel dierbare Bijbel, dierbare kerkdiensten, dierbare sacramenten, en toen: welkom Bruidegom, welkom heerlijkheid, welkom Koning.

Amen